

Oponentní posudek k disertační práci pana Mgr. Ing. Šimona Petáka, LL. M. na téma
„Zneužití dominantního postavení v právu České republiky a evropském právu“

(školitelka: Prof. JUDr. Stanislava Černá, CSc.)

1. Formální úroveň práce

Autor věnuje samotnému zpracování tématu 252 stran textu, což nejenže naplňuje požadavek minimálního rozsahu ale i převyšuje obvyklý rozsah disertačních prací. Nutno však akcentovat, že tento zvýšený rozsah je odůvodněn obsahem textu.

K jazykové a formální podobě práce (včetně způsobu zpracování poznámek pod čarou) nemám výhrad s výjimkou vady svědčící o nedostatečně kontrole textu po vytištění, a to vadného odkazu na jiné části textu (chybové hlášení na str. 61, 134, 142, 153).

2. Obsahová úroveň práce

Disertační práce se zabývá jedním z deliktů soutěžního práva (její veřejnoprávní větve). Aktuálnost tohoto tématu je dána neustálými změnami na poli evropského práva, které se výrazně (a to více než v jiných oblastech obchodního práva) projevují i v české praxi. Přínos práce je dán i tím, že autor neomezil svou pozornost pouze na aspekty ryze právní, když právě v oblasti práva proti omezování hospodářské soutěže se pod heslem „more economic approach“ přístup regulátorů stále více přiklání k zohledňování hospodářských aspektů jednání jednotlivých soutěžitelů. To jen obtížně může být podrobně reglementováno právními normami, a proto se k dořešení mnoha významných aspektů při posuzování odpovědnosti jednotlivých soutěžitelů (zde dominantů) aplikují poznatky ekonomické teorie, jež jsou přítom v práci též nastíněny.

Při vypracování textu autor zvolil klasický postup od obecného ke zvláštnímu. Práce je rozvržena v logickém a systematickém sledu. Nejprve je rozebrána hospodářská soutěž (včetně jednotlivých ekonomických teorií vztahujících se například ke konkurenci) a její právní regulace (možné přístupy soutěžní politiky, komunitární a česká úprava). Následuje rozbor jednotlivých institutů významných pro celkovou konstrukci postihu zneužití dominantního postavení (podnik a soutěžitel, relevantní trh, dominantní postavení, zneužití tohoto postavení a jeho zákaz). Výklad uzavírají kapitoly věnované veřejnoprávnímu a soukromoprávnímu vymáhání nároků vzniklých v důsledku spáchání tohoto deliktu. V souvislosti s popisem možností postihu podle jiných veřejnoprávních norem než ZOHS autor odstranil vytýkané nedostatky předchozí verze práce a věnoval se i trestněprávní rovině a problematice trestní odpovědnosti právnických osob, byť v daném případě neumožňuje platná díkce obou příslušných zákonů přímý postih daného deliktu (ocenit je však třeba snahu dovodit naplnění i jiných skutkových podstat trestného činu).

Zvolenou metodu zpracování lze akceptovat, když i při rozboru obecných institutů autor primárně přihlíží k jejich výkladu a aplikaci v souvislosti s dominantním postavením a jeho zneužitím. Naproti tomu autor explicitně rezignoval na snahu rozebrat s podobnou

důkladností jednotlivé formy zneužití dominantního postavení a zaměřil se především na obecné aspekty problematiky. Lze přitom souhlasit s tím, že vzhledem k variabilitě hospodářského života a samotného soutěžního práva, není zvolená metoda na újmu kvalitě práce.

Téma práce autor vyčerpal a v textu jsem neshledal zásadní obsahové vady. Vyzdvihnout je třeba zejména autorův kritický přístup ke způsobu přebírání nových impulsů z evropského práva českými orgány i teorií. Napadán je tak přístup, kdy jsou přejímány pouze hlavní závěry významných rozhodnutí per se, aniž by bylo blíže zkoumáno další odůvodnění a celkový kontext odůvodnění. Podobný jev se bohužel počíná obecně rozmáhat v české praxi i při nakládání s domácí judikaturou. Tak se velmi často vychází jen z právních vět, které jsou vytrženy z odůvodnění rozhodnutí. Mnohdy je relevantní část odůvodnění modifikována a často pak je právní věta natolik zobecněna, že vyvolává dojem mnohem většího rozsahu aplikovatelnosti, než by plynulo z rozhodnutí samého. A tak za stavu více či méně striktního odmítání obecné závaznosti výkladu práva v soudních rozhodnutích je paradoxně (byť jen neformálně) přikládána jednotlivým rozhodnutím vyšší váha (z hlediska kvantitativního dopadu) než tomu je v prostředí práva systému common law.

Drobnou výhradu mám jen k používání dnes již neaktuálního termínu „komunitární“.

3. Práce s prameny

K vypracování diplomové práce použil autor reprezentativní počet různorodých pramenů, především českých, dále anglických a okrajově německých. K formální podobě seznamu literatury ani ke způsobu využití jednotlivých pramenů připomínek.

4. Závěrečné zhodnocení

Předložená přepracovaná (a podstatně rozšířená) verze práce reaguje na výtky druhého oponenta, díky čemuž představuje kvalitnější zpracování zvoleného tématu. Proto mi nezbývá než opětovně konstatovat, že naplňuje požadavky kladené na disertační práci, když prokazuje autorovi dobré znalosti v oblasti zvoleného tématu a jeho schopnost logické právní úvahy a vyjadřování. S ohledem na její dobrou úroveň ji proto doporučuji k obhajobě.

V Praze dne 31. 5. 2012

JUDr. Daniel Patěk, Ph. D.
oponent disertační práce